

Naar jeg siger, at der bor en Sysselmand paa alle de nævnte Steder, skal jeg dog gøre den Retteelse, at der ganske vist for Øjeblikket ikke bor nogen Sysselmand i Bestmanhavn, men man har gaaet ud fra der oppe som givet allerede fra den Tid, da der blev ansat Løge i Bestmanhavn, at det med indtrædende Balance i Sysselmandsembedet paa Strømø vilde blive paalagt den ny Sysselmand at tage Sæde i Bestmanhavn, hvor forskellige Hensyn tale for, at hans Nærvarrelse til Stadighed kan være nødvendig, medens han næppe vil være savnet betydelig i Torshavn, hvor man jo har 3 juridiske Embedsmænd boende.

Saa er der kun en lille Tilføjeelse, jeg synes, der maatte kunde være Anledning til at gøre til Navnet paa en af de Havne, som her er nævnt, nemlig Vaag paa Bordsø. Det er Havnens gamle Navn, og saaledes betegnes den i Almindelighed af Befolkningen der oppe, men officielt har Havnen i de senere Aar faaet Navnet Klaksvig paa Bordsø, Postekspeditionen kaldes saaledes Postekspeditionen i Klaksvig, og jeg ser, at paa Fartplanen for Postskibet, der gaar mellem Njorbenhavn og Færøerne, opføres Havnen ogsaa under Navnet Klaksvig. Det vilde derfor maatte være rigtigst, at der ved Siden af Vaag kom til at staa Klaksvig, altsaa "Vaag (Klaksvig) paa Bordsø". Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget.

Da ingen yderligere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Foranstaltninger mod Udbredelse af smitsomme Sygdomme paa Færøerne.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2909 ff.)

Lovforslaget sattes under Forhandling.

F. Peterfen: Man har hidtil ikke paa Færøerne haft nogen Lov om offentlig Behandling af smitsomme Sygdomme, men

man har stedse i større og større Grad følt Manglen af en saadan Lov. Man har hidtil været nødt til at hjælpe sig med Analogier fra Love her nede. Naar epidemiske Sygdomme ere optraadte, have Lægerne rejst paa offentlig Beføstning og truffet Foranstaltninger paa offentlig Beføstning, ligesom der ogsaa har været ydet Medicin til de syge paa Amtsexpeditiønsfondens Beføstning. Amtmanden har i Reglen været forspurgt, om han havde noget imod det, og han har saa givet Tilladelse til at behandle Sygdommen og anvist Midler dertil af Amtsexpeditiønsfonden. Smidlertid har Udgiften paa denne Konto stadig haft en Tendens til at stige, og det var Grunden til, at man i 1891 anmodede Regeringen om at søge udvirket en Lov, som indførte Bestemmelser om, hvorledes man i det hele taget skulde forholde sig med Behandlingen af saadanne epidemiske Sygdomme. Det foreliggende Forslag er saa blevet udarbejdet og har i Fjor Sommer været til Lagtingets Erklæring. Der er særlig til Bestemmelser i det, som jeg skal dvæle lidt ved, fordi der om dem er Uoverensstemmelse mellem Lagtinget og Regeringen.

Lagtinget er jo kun en raadgivende Forsamling, og Lagtinget maa være saavel Regeringen som Rigsdagen meget taknemmelig for, at de Naad, det har givet, som Regel blive fulgte, og Tinget kan selvsjælgelig ikke forlange — gør det heller ikke — at der altid skal tages Hensyn til dets Udtalelser eller Erklæringer. Naar jeg alligevel vil dvæle ved de Uoverensstemmelser, der ere mellem Lagtinget og Regeringen angaaende Lovforslaget, saa er det, fordi jeg gerne vil søge at overbevise det høje Ting om, at Lagtingets Forslag, selv om Regeringen ikke har kunnet bruge dem, ikke have været grebne helt ud af Luften eller have været aldeles umotiverede.

Den ene Bestemmelse, som Lagtinget foreslog at forandre, findes i § 1. Her staar et Punktum, som er ordret optaget af den tilsvarende Lov for Kongeriget, Loven af 30te Marts 1892, nemlig at Fysikus skal i visse Tilfælde "og kan, naar ellers smitsomme Sygdomme optræde, ved personlig Undersøgelse i det Omfang, som han finder fornødent, paa det af Sygdommen hjemsøgte Omraade, overbevise sig om, at Foranstaltninger mod Sygdommen træffes i fornødent Omfang". Lagtinget mente, at der kunde være Grund til her at indstyre: "efter Samraad med Overlægehjælpskommissionen". Man mente nemlig, at det ikke er rigtigst, at Fysikus har Ret til at rejse aldeles efter eget Forgodtbefindende, fordi en væsentlig